O store Gud, din kærlighed

Musik: Strassburg 1525/ K. Lyngbye
Tekst: DDS02 205,1-7

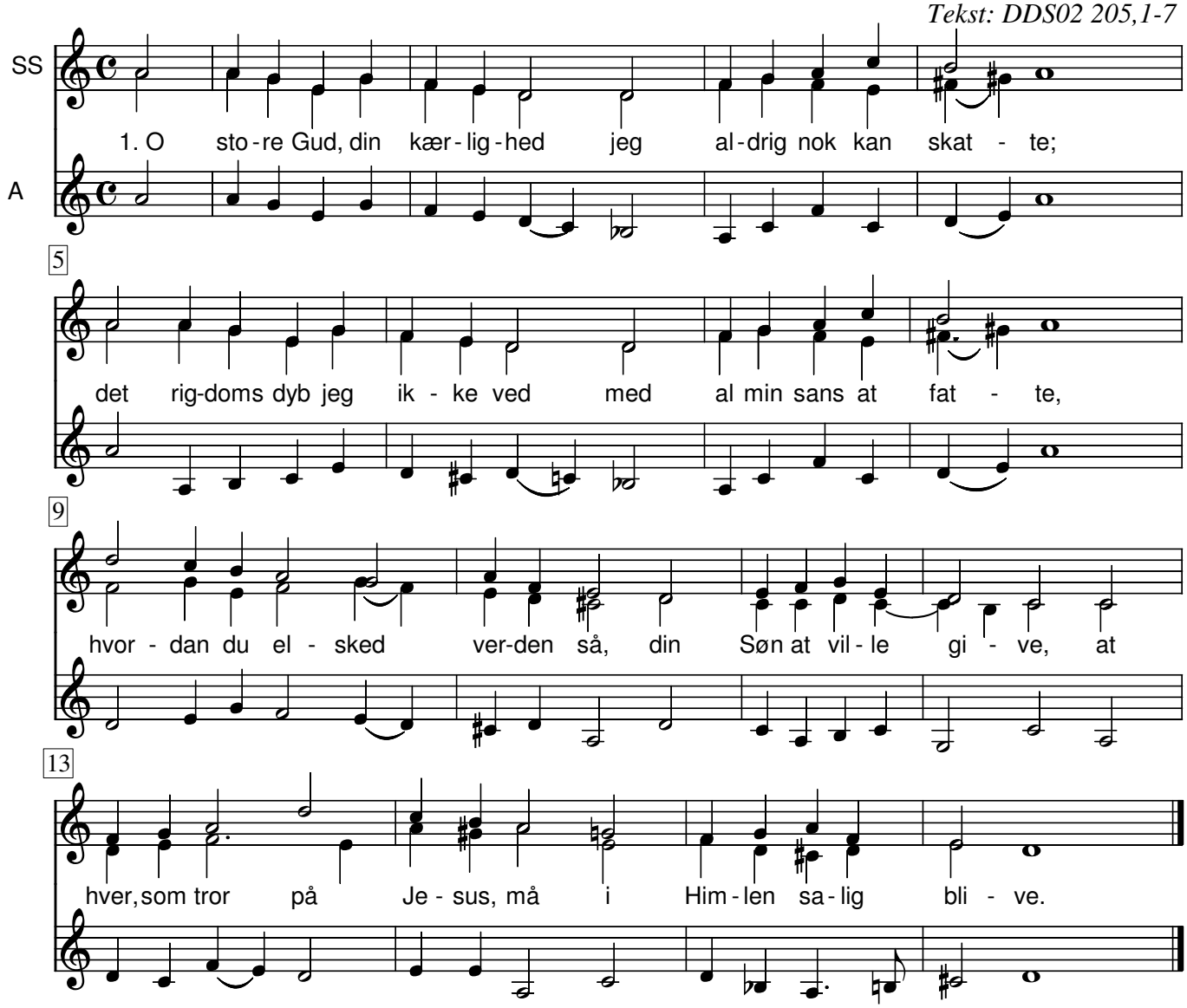

2. Du, søde Jesus, tog dig på
udi Guds råd at ville
for verdens synd i borgen gå
din Fader at formilde,
så al den straf og pligt og bod,
Gud ville os tilregne,
du på dit eget regnskab lod
til fuld betaling tegne.

3. I vor natur du klædte dig
og den med dig forénte
og for vor arv i Himmerig
i megen trældom tjente,
i fattigdom og megen nød,
i hunger, tørst og møje,
i fristelser og Satans stød,
som tit du måtte døje.

4. Så har du ved din pine vendt
fra os al Helved-våde
og for os ved dit blod fortjent
barmhjertighed og nåde,
som hen til alle strækker sig,
der vil fra synden vende
og udi troen favne dig
til deres sidste ende.

5. Min sjæl, vær derfor frisk og fro,
bliv fuld af Himmel-glæde!
Du kan i tillid og i tro
nu for Guds ansigt træde,
thi Jesus ved sit korses blod
har fred med ham oprettet,
og i den dyrebare flod
er al din synd aftvættet.

6. Ved Kristi død og ved hans Ånd
jeg synden vil afsige
og verdens vellyst ved hans hånd
og store kraft bekrige;
og taber jeg end tit mit slag,
jeg bør dog ej forsage,
jeg vinder dog, fordi min sag
vil Jesus selv antage.

7. Så skal da Jesu dybe sår,
hans marter, død og pine
beskytte mig, ihvor jeg går;
jeg skal i graven trine
i stadigt håb at se for sandt
min Gud på ærens trone
og takke Jesus, at han vandt
mig livets dyre krone.

Thomas Kingo 1699